

plissimos honores & propositum esse periculum, si malis rationibus eosdem obtinere studeant. Quod si vel conatus nimium difficilis, vel spes esset nulla ampliora consequendi, tum qui sunt mediocri & infimi gradus, magis praesertim animi, causam reperirent & occasionem excitandi motus, & sui ordinis homines contra potentiores armandi, nunc autem minime difficilis est ratio, & videmus quam multi ex humili saepe loco ad summum fastigium evadant. Hanc quoque rationem diligenter olim servabant Romani, nam a populari statu gradum faciebant ad ordinem Equestrem, & hinc deinde ad Patritiam & Senatoriam dignitatem patebat aditus.

Est praeterea ordo Ecclesiasticus nulli non communis, qui modo animum huc adjiciat, & pro Galliae consuetudine non raro accedit, ut etiam homines plebei virtute ac eruditione praestantes amplissimos in eo genere consequantur honores, Cardinalatum aliquando, vel Pontificatum etiam, quae sane res ad virtutem ac literarum studia homines inflammare potest.

Ex jam dictis liquet quam apte & venuste inter se cohaereant omnes Regni Ordines, è quibus si quis aliquid delinquat facilis est medicina, nam si Nobiles injuriam ceteris faciant coercerentur ab iis qui jus reddunt, quorum est tanta auctoritas, ut quantumvis magni Principes eorum cogantur parere decretis. Quod si populus etiam atque vulgus aliquid moliat, ut nonnunquam accedit, non est difficile nobilitati propter potentiam & usum armorum illos ad aequitatem & officium adducere, eoque fit ut suarum rerum finibus ac veluti cancellis sese contineant omnes, ac pacem alii cum aliis colant, quando neque causam habent, neque facultatem etiam aliquid conandi, & periculum in eo summum esse vident. Itaque Regem tanti beneficii auctorem complectuntur & amant omnes, ac cum tempus incidit libentissime imperata faciunt, & publicis necessitatibus magno studio subveniunt. Quod si privatim aliqui ab officio discedant, parata sunt remedia, sic ut malum non possit longius progredi. Et haec quidem de Ordinibus Regni statu satis.

Ex quibus equidem constat quam concinne haec Monarchia juxta justitiam distributivam sit temperata, atque administrata, & Aristocratice, hoc est Optimatum imperio, & Democratice, hoc est totius populi interventu, quippe cum ad omnes honores pateat aditus. Quae quidem est illa Respublica quam tantopere propter dulcem illam harmoniam, omniumque Reipublicae generum temperatione, omnes Philosophi commendarunt, & ubi vetus illa Lex aurea locum habet: *Salus populi suprema lex esto.*

Verum ut redeamus unde digressi sumus. Ex tribus hisce Ordinibus seu Statibus Regni solet quotannis Calendis Maii publicum ac solemne Concilium seu Parlamentum vulgo haberi, atque adeo quoties major aliqua res inciderit, cui Rex in aureo tribunali sedens praerat: Et huic primum Principes Regnique Magistratus, tum inferiori loco legati ex singulis civitatibus subsidebant, quos vulgo Deputatos appellant. Carpentem autem Rex in atrium vehebatur bubus tracto, quos auriga stimulo agebat. Vbi in atrium ac potius in Reipublicae sacrarium ventum erat, tum Principes Regem in aureo folio collocabant, reliquique ut jam diximus, suo quisque loco atque ordine subsidebant, eoque demum in statu atque sacrario Regia Majestas dicebatur.

Auctoritas vero hujus concilii omni tempore summa fuit, & haec potissimum in eo agi solebant. Primum de creando